

רע"פ 5875/23 - ראמי שחאדה נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 5875/23

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: ראמי שחאדה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 13.07.2023 בע"פ 66919-02-23 שניתן על-ידי כב' הנשיא ר' שפירא, סגנית הנשיא ב' טאובר והשופטת ע' חן-ברק

בשם המבקש: עו"ד מאהר תלחמי

החלטה

1. בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד הנשיא ר' שפירא, סגנית הנשיא ב' טאובר והשופטת ע' חן-ברק) בע"פ 66919-02-23 מיום 13.07.2023, בגדרו נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום בחיפה (כבוד השופט ש' בנג'ו) בת"פ 41615-05-21 מיום 04.08.2022 (הכרעת דין), ומיום 09.02.2023 (גזר דין).

הרקע לבקשה והבקשה

2. המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין.

3. על-פי עובדות כתב האישום, ביום 13.05.2021, בעיצומו של מבצע "שומר החומות", התקהלו באזור חוצות שפרעם עשרות אנשים וחסמו כביש במקום. כוחות משטרה קראו לאלה להתפזר, אך המשתתפים לא נשמעו להוראה; אלא יידו אבנים וירו זיקוקים לעבר השוטרים. במהלך ניסיונות הפיזור, ולאחר שמספר מתפרעים רעולי פנים, וביניהם המבקש, רצו לכיוון אחד מן השוטרים שנכח במקום, השוטר תפס את המבקש בחולצתו, והפילו ארצה במטרה לעצור אותו. המבקש התנגד למעצרו, ותקף את השוטר, בין היתר בכך שהיכה אותו באגרוף בפניו. כתב האישום תיאר כי

עמוד 1

השוטר נזקק לטיפול רפואי בעקבות המכה שספג מהמבקש.

4. ביום 04.08.2022, לאחר שמיעת טיעוני הצדדים ובחינת הראיות, הרשיע בית משפט השלום את המבקש במיוחס לו. בהכרעת דין מפורטת ומנומקת, בחן בית משפט השלום את נקודות המחלוקת בתיק, ובעיקרן: אופן פיזור הפרת הסדר בשפרעם; התפרעות המבקש וחוקיות מעצרו; ותקיפת השוטר על-ידי המבקש - וקבע כממצא שבעובדה כי הפיזור בוצע כחוק, וכי המבקש השתתף בהתפרעות ותקף את השוטר. אשר לפיזור הפרת הסדר וחוקיות המעצר, קבע בית משפט השלום כי "הפורעים השליכו אבנים על שוטרים, ירו לעברם זיקוקים תוך סיכון חייהם, וסירבו להתפזר, תוך שהם קוראים קריאות ומניפים דגלים. אין דרך אחרת לפרש התנהגות זו, אלא סירוב אלים להתפזר ולהישמע להוראות השוטרים. מכאן שגם השימוש בכוח לתפיסת המפגינים הפורעים, בהם הנאשם, נעשה על פי החוק". אשר להשתתפות המבקש בהפרת הסדר ותקיפתו את השוטר - בית משפט השלום קיבל את גרסת השוטר, אשר נמצאה כמהימנה ועקבית, ואשר חוזקה על-ידי עדויות שוטרים נוספים בזירה, לפיה היה זה המבקש שתקף אותו בעת שנעשה ניסיון לעצרו. מנגד, בית משפט השלום דחה את גרסת המבקש, לפיה הוא נקלע באקראי לאירוע, ולא הוא זה שתקף את השוטר, בקבעו כי התרשם "מגרסה מיתממת, מתחמקת, רווית פרכות וסתירות".
5. ביום 09.02.2023, נגזר דינו של המבקש. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. לאחר בחינת תסקיר שירות המבחן שנערך בעניין המבקש, אשר לא כלל המלצה טיפולית; ולאחר בחינת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה - הוטלו על המבקש 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו; 8 חודשי מאסר על-תנאי, למשך 3 שנים; קנס בסך של 2,000 ש"ח; ופיצוי לשוטר בסך של 3,000 ש"ח.
6. המבקש ערער על פסק הדין לבית המשפט המחוזי, וערעורו נדחה. בית משפט קמא ציין כי טענות המבקש מופנות בעיקרן כנגד ממצאים עובדתיים שנקבעו על-ידי בית משפט השלום, לו יתרון מובנה בקביעת ממצאים אלו - כאשר הכרעת הדין מבוססת על מהימנות העדים שמסרו עדויותיהם בפני בית משפט השלום. זאת, הן לעניין טענות המבקש לגבי אופן פיזור הפרת הסדר וביצוע המעצר; הן באשר לטענותיו בדבר תקיפת השוטר. בנוסף, נקבע כי אין מקום להתערב בעונש שנגזר על המבקש, משעונשו אינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת.
7. המבקש לא השלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי, ולצדה בקשה לעיכוב ביצוע מאסרו. בבקשה נטען, כי עניינו של המבקש מעלה מספר סוגיות עקרוניות בדבר פרשנות סעיפים 153 ו-154 לחוק העונשין, בעניין התנאים הנדרשים לפיזור התפרעות; ולשיטתו, פיזור ההתפרעות בעניינו לא בוצע כדן. כמו כן, המבקש שב על גרסתו לפיה הוא הזדמן למקום באקראי, ולא תקף את השוטר. עוד טוען המבקש כי עונשו מחמיר עמו יתר על המידה בהינתן נסיבותיו האישיות, והתקופה הארוכה בה היה מצוי בתנאים מגבילים.
- דין והכרעה
8. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה, מצאתי כי דינה להידחות.
9. כידוע, בקשה למתן רשות ערעור ב"גלגול השלישי" שמורה לאותם מקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין אואי-צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 5122/23 אבו ג'אנם נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (06.07.2023)).
10. בענייננו, הרשעת המבקש נטועה היטב בנסיבות המקרה הקונקרטי, וככזו היא אינה מעוררת שאלה החורגת מעניינו הפרטני. בית משפט השלום קבע כממצא שבעובדה כי המבקש נטל חלק פעיל בהפרת סדר, אשר הסלימה לכדי יידוי אבנים וזיקוקים לעבר שוטרים, תוך סיכון חייהם, וזאת לאחר שהמתפרעים שמעו את הוראת השוטרים לפזר

את ההתפרעות; וכי המבקש תקף באלימות את השוטר אשר ניסה לעצור אותו כדין. בהתאם לקביעות עובדתיות אלה, אשר מבוססות על ממצאי מהימנות שקבע בית משפט השלום ביחס לעדויות ששמע - לא מתעורר צורך לקיים דיון בסוגיות התיאורטיות אותן העלה המבקש בבקשתו. לא למותר לציין, כי אין כל עילה להתערבות בממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על-ידי הערכאה הדיונית, ואשר נומקו כדבעי בפסק דין מפורט. בנוסף, לא מצאתי כי נגרם למבקש עיוות דין או אי-צדק.

אשר לטענת המבקש בקשר עם העונש שנגזר עליו, נסיבותיו האישיות נלקחו בחשבון בעת מתן גזר הדין, ולא בכדי עונשו נקבע בתחתית מתחם הענישה הראוי; כך שגם טענות אלה אינן מקימות עילה למתן רשות ערעור.

11. סוף דבר: הבקשה נדחית, וממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, ט"ז באב התשפ"ג (3.8.2023).

שׁוֹפֵט